

Mestitz András, Scheiner Júlia És Schönbrunn Jenő

A bal oldali szemüveges az öcsém, Mestitz András. Én középen vagyok, jobbra pedig az első uram, Schönbrunn Jenő. Itt készült a kép, Marosvásárhelyen az 1970-es évek elején.

Az első férjemmel egy motorosbálon ismerkedtünk meg. Az öcsém nagy motoros volt, és benne volt a szervezőségben, s az Apolló vendéglő nagytermében rendezték a bált. Jenő odajött, és leült mellém. Volt már egypár légkör benne (be volt egy kicsit csípve), akkor jött haza az orosz fogságból. Nyolc évig volt fogságban valahol Ukrajnában. Ő [maros]vásárhelyi származású zsidó, nem sokat tudok a családjáról. 1950-ben mi csak a városházán esküdtünk meg.

Auschwitz után nem bírtam gyereket kihordani, már hetedik hónapos voltam, amikor elvetéltem. Júlia, András felesége két hónap különbséggel volt állapotos Pocokkal. A gyerekük, Mestitz István, Pocok 1955-ben született, őt reformátusnak keresztelték, és annak tartja magát. Ő olyan, mintha egy kicsit az én gyerekem is lenne.

Andris öcsém az 1950-es években kérte Olaszországba a kitelepedését. Mi úgy beszéltük meg Andrissal, hogy mi is elmegyünk, először odamegyünk a bátyámékhoz, és aztán meglátjuk. De mivel Andrisék hárman mentek, már megvolt a gyerek, s Misi apósáékhoz mentek, hát nem mehettünk egyszerre. 1960-ban megkapta a papírokat, és kimentek Bolognába. Az én uram nem akart menni, mert azt mondta, nyolc évig volt fogságban, s nem megy, eleget volt távol itthonról. Ezért maradtam én itthon, pedig mindenik barátnőm azt mondta, hogy én leszek az első, aki elmegyek.

Ott laktunk a Köteles utcai négyszobás lakásban, mindenik szobában egy-egy család lakott. Az egyik szobában én laktam Jenővel, a másikon Andrisék, a harmadikon Deutsch Gyuláék --

anyuka nővérének, Margitnak a fia a feleségével, a negyedikben pedig egy másik pár. Bubáék, ahogy Gyulát neveztük, közben építettek házat, s aztán elköltöztek. Amikor elköltöztek, András feleségének, Júliának az anyja költözött abba a szobába. A konyha közös volt, de mindenki külön főzött. 1960-ban egész egyszerűen elvették a lakást. Mutattak nekünk hat lakást, és mikor egyik se tetszett olyan nagyon, akkor mutatták az Arta [a főtéri mozi] fölötti kétszoba-összkomfortos lakást, amiben még senki sem lakott, mert újonnan építették. Akkor este nagyon sokat gondolkoztunk Jenővel. 1960 tavaszán rúgtak ki a lakásunkból, Andrisék azon a tavaszon mentek el Bolognába, és azon a koratavaszon Jenőnek volt infarktusa. Beköltöztünk az új lakásba, de nekem olyan apró volt minden a nagy, tágas lakások után.